

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16229/2024
20.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зорана Ненковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Привредни суд у Зајечару, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Зајечару, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гжрр1 28/23 од 10.05.2024. године, у седници одржаној 20.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гжрр1 28/23 од 10.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гжрр1 28/23 од 10.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару Прр1 269/2021 од 08.02.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље па је обавезана тужена да тужиљи исплати 69.219,51 динара на име законске затезне камате за период од 23.04.2019. године до 01.11.2021. године на досуђени износ у предмету Основног суда у Зајечару Прр1 388/19 и то главног дуга у износу од 283.894,08 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 57.838,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гжрр1 28/23 од 10.05.2024. године, преиначена је пресуда Основног суда у Зајечару Прр1 269/2021 од 08.02.2023. године, тако што је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужена обавезе да тужиљи исплати 69.219,51 динара на име законске затезне камате за период од 23.04.2019. године до 01.11.2021. године на досуђени износ у предмету Основног суда у Зајечару Прр1 388/19 и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, с обзиром да исплата углавничене камате није спорно правно питање. С тим у вези, за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

Из тог разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужиља у тужби навела не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради накнаде штете тужиља је поднела 03.12.2021. године, а вредност предмета спора је 69.219,51 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиље није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је, приликом одлучивања имао у виду да је побијана одлука преиначена, у ком случају би ревизија била увек дозвољена по члану 403. став 2. тачка

2. ЗПП, али како специјално правило у споровима мале вредности из члана 467. ЗПП, какав је спор и ове правне ствари, искључује примену општих правила, ревизија није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић